Nr 1217

av herr Sellgren m. fl.
om ökad kontakt med sjuka och ensamma.

Många människor som genom sjukdom eller åldrande kommit vid sidan om den vanliga umgängeskretsen upplever ensamheten och isoleringen som något svårt och nedbrytande. Det räcker inte alltid med den tillsyn som ges inom sjukhusets eller ålderdomshemmets ram eller genom hembesök av anhöriga och socialvårdens folk. Isoleringen från de referensramar man är van vid finns där i alla fall. Gruppen av vård- och stödbehövande människor utanför institutionerna kommer också att öka. Detta gäller i synnerhet gamla och ensamstående i glesbygd.

Olika försök har gjorts och görs i syfte att hålla kontinuerlig kontakt med personer som råkat i akuta sjukdomstillstånd liksom med åldringar både vid ålderdomshem och i egen bostad. Det sker genom besök, telefonkedja, tekniskt trygghetslarm för att ge några vanliga exempel. Inom sjukhusen förekommer även sjukhusradio, och möjligheterna att via telefonnätet deltaga i gudstjänster håller på att utvecklas mot förträffliga lösningar.

På senare tid har frågan om kommunikationsradions användning i kontaktarbetet med avsidestagna aktualiserats. Användningen av bärbara radiostationer öppnar helt nya perspektiv på kontaktmöjligheter som inte kan lösas på annat sätt. Med en kommunikationsradio placerad hos en sjukhuspatient, åldrig person i sitt hem respektive ålderdomshem eller hos en ensamstående i glesbygd kan kontakt hållas med vänner, anhöriga eller kamrater. Radion medger kontakt med fler än två samtidigt och har därigenom en klar fördel framför telefonen. Metoden medger vidare möjlighet för den avsidestagne att delta i en gudstjänst, om inte den servicen redan lösts genom mer permanenta anordningar.

För en tillfälligt sjuk öppnas möjlighet att delta i sammankomster såsom konfirmandundervisning, pensionärsträffar, skolundervisning och liknande. Framför allt ökas användningen för arbetet med att lösa de äldres ofta stora isoleringsproblem. Metoden skall självfallet liksom vid användning av andra tekniska hjälpmedel i kontaktarbetet med avsidestagna inte på något vis ersätta de personliga besöken.

De relativt höga anskaffningskostnaderna för kommunikationsradio kräver en planmässig och regelbunden användning. Dess mångsidiga anpassning till olika behov gör att den socialvårdande myndigheten skulle vara lämpligt sambandsorgan. Detta skulle då också inneha televerkets tillstånd för användningen av kommunikationsradio. För utlåningen av apparaterna och information om dess användning skulle med fördel radiotekniskt utbildade ungdomar anställas. På så sätt minskas i någon mån sysselsättningsproblemen för unga samtidigt som man skapar

naturliga kontaktmöjligheter mellan yngre och äldre människor.

Vi anser att de här framförda synpunkterna på vidgade möjligheter till kontakt med sjuka och äldre människor liksom med andra i liknande situation är så angelägna att socialstyrelsen bör få i uppdrag att närmare utreda möjligheterna att kommunikationsradio kommer till användning i fall som exemplifierats i motionen.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om skyndsam utredning och förslag om kontaktverksamhet med sjuka och ensamma medelst kommunikationsradio.

Stockholm den 25 januari 1973

ROLF SELLGREN (fp)

TORE NILSSON (m)
i Agnäs

OLLE WESTBERG (fp)
i Ljusdal

SVEN JOHANSSON (c)
i Skärstad